

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ร่างประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ห้ามตั้งหรือขยายโรงงานผลิตสารไฮโดรฟลูออโรคาร์บอน (สาร HFCs) พ.ศ.

กฎหมายใหม่ แก้ไข/ปรับปรุง ยกเลิก

หน่วยงานของรัฐผู้เสนอร่างกฎหมาย กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การต่างประเทศ

แผนย่อยการพัฒนาที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ

สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศในเรื่อง ด้านสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๑

เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบของปัญหา

๑.๑ ปัญหาคืออะไร สาเหตุของปัญหาคืออะไร และผลกระทบของปัญหาคืออะไร

องค์การสหประชาชาติ ได้ร่วมกันลงนามในอนุสัญญาเวียนนาว่าด้วยการปกป้องชั้นบรรยากาศโอโซน (อนุสัญญาเวียนนา) ในปี พ.ศ. ๒๕๒๘ และพิธีสารมอนทรีออลว่าด้วยสารทำลายชั้นบรรยากาศโอโซน (พิธีสารมอนทรีออล) ในปี ๒๕๓๐ ซึ่งเป็นสนธิสัญญาสากลที่กำหนดขึ้นเพื่อควบคุม ยับยั้ง และรณรงค์ให้ลดการผลิตและการใช้สารทำลายชั้นบรรยากาศโอโซน เพื่อรักษาชั้นบรรยากาศโอโซนที่ถูกทำลายจากการใช้สารทำลายชั้นบรรยากาศโอโซน ได้แก่ สารคลอโรฟลูออโรคาร์บอน (Chlorofluorocarbons: CFCs) สารไฮโดรคลอโรฟลูออโรคาร์บอน (Hydrochlorofluorocarbons: HCFCs) สารฮาโลน (Halons) และสารเมทิลโบรไมด์ (Methyl Bromide)

การประชุมรัฐภาคีพิธีสารมอนทรีออล ครั้งที่ ๒๘ ระหว่างวันที่ ๑๐ - ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ณ กรุงคิกาลี ซึ่งประเทศภาคีสมาชิกของพิธีสารมอนทรีออลที่เข้าร่วมการประชุมมีมติให้มีการปรับปรุงแก้ไขพิธีสารมอนทรีออล โดยการควบคุมการผลิตและการใช้สารไฮโดรฟลูออโรคาร์บอน (HFCs) เป็นสารทดแทนชั่วคราวของสารไฮโดรคลอโรฟลูออโรคาร์บอน (HCFCs) และยอมรับพิธีสารมอนทรีออล ฉบับแก้ไข ณ กรุงคิกาลี (Kigali Amendment) ตามข้อตกลงที่ ๒๘/๑ พิธีสารมอนทรีออลฉบับแก้ไขนี้จะเริ่มมีผลบังคับใช้เมื่อประเทศภาคีสมาชิกให้สัตยาบันอย่างน้อย ๒๐ ประเทศ ซึ่งขณะนี้ผลบังคับใช้แล้วเมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๒

ประเทศไทย ได้ให้สัตยาบันเข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกในพิธีสารมอนทรีออล (Montreal Protocol) ซึ่งเป็นสนธิสัญญาสากลเพื่อการควบคุม ยับยั้ง และรณรงค์ให้ลดการผลิตและการใช้สารทำลายชั้นโอโซน คณะรัฐมนตรีอนุมัติเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๓๑ มอบให้กระทรวงอุตสาหกรรม โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม

เป็นหน่วยงานหลักในการควบคุมการผลิต การนำเข้า การใช้สารควบคุมภายใต้พิธีสารมอนทรีออล และเป็นศูนย์กลางประสานงานในการติดต่อกับโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพันธกรณีภายใต้พิธีสารมอนทรีออล ซึ่งประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกในอนุสัญญาเวียนนา และพิธีสารมอนทรีออล เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๓๒ รวมทั้งให้สัตยาบันต่อพิธีสารมอนทรีออลส่วนที่มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมล่าสุด ณ กรุงคิกาลี (Kigali Amendment (2016))

ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันต่อพิธีสารมอนทรีออล ฉบับแก้ไข ณ กรุงคิกาลี (Kigali amendment) เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๗ โดยมีผลบังคับใช้กับประเทศไทย เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ซึ่งประเทศไทยต้องปฏิบัติตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ ได้แก่ การลดการใช้สาร HFCs กลุ่ม ๑ จำนวน ๑๗ ตัว ๑๗ ตัว ได้แก่ HFC-134, HFC-134a, HFC-143, HFC-245fa, HFC-365mfc, HFC-227ea, HFC-236cb, HFC-236ea, HFC-236fa, HFC-245ca, HFC-43-10mee, HFC-32, HFC-125, HFC-143a, HFC-41, HFC-152, HFC-152a และกลุ่ม ๒ จำนวน ๑ ตัว ได้แก่ HFC-23 สำหรับประเทศกำลังพัฒนาในกลุ่มที่ ๑ (Article 5 Parties, Group 1) เช่น ประเทศไทย ในมาตรา ๕ (Article 5, e) กำหนดให้ประเทศไทยต้องควบคุมสาร HFCs ตามภาคผนวก F โดยปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ควบคุมปริมาณ (Freeze) การผลิต (Production) และการใช้ (Consumption) สาร HFCs ไม่ให้เกินค่าพื้นฐาน ซึ่งคำนวณค่า Baseline production (ค่าพื้นฐานเท่ากับผลรวมของค่าเฉลี่ยของปริมาณการผลิต และการใช้สาร HFCs ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ กับร้อยละ ๖๕ ของค่าเฉลี่ยปริมาณการใช้สาร HCFCs ในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๓)

ปี พ.ศ. ๒๕๗๒ ลดปริมาณการใช้สาร HFCs ลง ๑๐% ของค่าพื้นฐาน

ปี พ.ศ. ๒๕๗๘ ลดปริมาณการใช้สาร HFCs ลง ๓๐% ของค่าพื้นฐาน

ปี พ.ศ. ๒๕๘๓ ลดปริมาณการใช้สาร HFCs ลง ๕๐% ของค่าพื้นฐาน

ปี พ.ศ. ๒๕๘๘ ลดปริมาณการใช้สาร HFCs ลง ๘๐% ของค่าพื้นฐาน

๑.๒ เหตุใดรัฐจึงควรแทรกแซงในเรื่องนี้

มาตรา ๕ (Article 5) ๘.๔ (C) ของพิธีสารมอนทรีออล ได้กำหนดให้ประเทศภาคีสมาชิกควบคุมการใช้ (Consumption) ของสาร HFCs ตามภาคผนวก F ซึ่งคำนวณค่าการใช้พื้นฐาน (Baseline Consumption) เท่ากับผลรวมค่าเฉลี่ยของปริมาณการใช้สาร HFCs ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ กับร้อยละ ๖๕ ของค่าเฉลี่ยปริมาณการใช้สาร HCFCs ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๓

นอกจากนี้ มาตรา ๕ (Article 5) ๘.๔ (e) ของพิธีสารมอนทรีออล ได้กำหนดให้ประเทศภาคีสมาชิกควบคุมการผลิต (Production) ของสาร HFCs ตามภาคผนวก F การคำนวณค่าการผลิตพื้นฐาน (Baseline Production) เท่ากับผลรวมของค่าเฉลี่ยของปริมาณการผลิตสาร HFCs ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ กับร้อยละ ๖๕ ของค่าเฉลี่ยของปริมาณการผลิตสาร HCFCs ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๓

ประเทศไทยมีปริมาณการใช้สาร HFCs ในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ และมีปริมาณการใช้สาร HCFCs ในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๓ แต่ประเทศไทยไม่มีปริมาณการผลิตของสาร HFCs และสาร HCFCs เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบในการควบคุมสาร HFCs จากข้อเท็จจริงในการผลิตสาร HFCs ของประเทศไทยเป็นศูนย์ ซึ่งหากประเทศไทยอนุญาตให้มีการผลิตสาร HFCs ภายในประเทศจะส่งผลทำให้ประเทศไทยไม่สามารถปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้พิธีสารมอนทรีออล ฉบับแก้ไข ณ กรุงคิกาลี (Kigali Amendment) ได้ ฉะนั้น จึงไม่ควรให้มีการผลิตสาร HFCs ภายในประเทศไทย

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซง

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซงคืออะไร

เพื่อการห้ามตั้งหรือขยายโรงงานผลิตสารไฮโดรฟลูออโรคาร์บอน (สาร HFCs) ทุกพื้นที่ที่วาระอาณาจักรส่งผลให้ประเทศไทยสามารถควบคุมปริมาณการผลิตสาร HFCs ให้เป็นไปตามพันธกรณีภายใต้พิธีสารมอนทรีออลฉบับแก้ไข ณ กรุงคิกาลี (Kigali Amendment) อันเป็นประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของประเทศหรือสาธารณชน

๓. การแก้ปัญหาในปัจจุบัน

๓.๑ วิธีการแก้ปัญหาที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันคืออะไร

ปัจจุบันประเทศไทยไม่มีโรงงานผลิตสารไฮโดรฟลูออโรคาร์บอน (สาร HFCs) โดยมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงจากแหล่งข้อมูล ได้แก่ ๑) ฐานข้อมูลวัตถุดิบอันตรายของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ๒) ฐานข้อมูลโรงงานของกรมโรงงานอุตสาหกรรม และ ๓) ฐานข้อมูลของการนิคมอุตสาหกรรม ซึ่งไม่พบรายชื่อโรงงานผลิตสาร HFCs ดังนั้น เพื่อให้ประเทศไทยมีสารดังกล่าวมาใช้ในภาคอุตสาหกรรมต่าง ๆ ประเทศไทยได้นำเข้าสาร HFCs ทุกชนิดมาจากต่างประเทศโดยผู้นำเข้าที่ได้รับการอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม ภายหลังจากประกาศกระทรวงฯ ดังกล่าวมีผลบังคับใช้ ประเทศไทยยังสามารถปฏิบัติตามแนวทางเดิมเพื่อนำเข้ามาใช้ในประเทศได้

๓.๒ ต่างประเทศแก้ปัญหาได้อย่างไร และการดำเนินการดังกล่าวเหมาะสมกับสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร

การดำเนินการในต่างประเทศมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ของประเทศไทย พิธีสารมอนทรีออลเป็นสนธิสัญญาทางด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศที่ประเทศภาคีจำเป็นต้องปฏิบัติตามพันธกรณี ซึ่งประเทศภาคีสมาชิกหลายประเทศมีแนวทางการออกข้อกำหนดในการห้ามการผลิตสาร HFCs เช่นเดียวกับประเทศไทย เพื่อให้ประเทศของตนสามารถปฏิบัติตามพันธกรณีได้

ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวมีความเหมาะสมกับประเทศไทย เนื่องจากเป็นการป้องกันการผลิตสาร HFCs ภายในประเทศในอนาคตที่เป็นสาเหตุให้ประเทศไทยไม่สามารถปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้พิธีสารมอนทรีออลได้ หลังจากที่ได้สัตยาบันต่อพิธีสารมอนทรีออลในส่วนที่มีการปรับปรุงและแก้ไขเพิ่มเติมล่าสุด ณ กรุงคิกาลี (Kigali Amendment) เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๗ แล้ว

๔. การรับฟังความคิดเห็น

ได้รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องแล้ว

ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบแล้ว

๕. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

ร่างกฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร

ร่างประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งบัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม โดยอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี มีอำนาจในการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาในเรื่อง (๑) กำหนดจำนวนและขนาดของโรงงานแต่ละประเภทหรือชนิดที่จะให้ตั้งหรือขยาย หรือจะไม่ให้ตั้งหรือขยายในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง

ดังนั้น ร่างประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ จึงมีความใกล้เคียงกับประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมที่ออกตามความในมาตราเดียวกัน ซึ่งกฎหมายเหล่านี้เป็นกฎหมายที่ออกมาเพื่อให้ประเทศไทยสามารถปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้พิธีสารมอนทรีออล เช่น

- ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดชนิดของวัตถุบิที่จะนำมาใช้หรือผลิตในโรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนพิเศษ ๗๗ ง ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๘ หน้า ๑๐)
- ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ห้ามโรงงานใช้สารเอชซีเอฟซี - 141b (สารไดคลอโรฟลูออโรอีเทน) ในกระบวนการผลิตโฟม พ.ศ. ๒๕๖๐ (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนพิเศษ ๑๗๔ ง ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ หน้า ๒๘)
- ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ห้ามโรงงานผลิตเครื่องปรับอากาศใช้สารเอชซีเอฟซี - 22 (สารคลอโรไดฟลูออโรอีเทน) ในกระบวนการผลิต พ.ศ. ๒๕๖๐ (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนพิเศษ ๑๗๔ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ หน้า ๒๙)

๖. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๖.๑ กฎหมายนี้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ หรือก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระอะไรแก่ใครบ้าง

ร่างประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ ไม่ส่งผลกระทบต่อโรงงานหรือสถานประกอบการไทย ที่มีอยู่ในปัจจุบัน เนื่องจากไม่มีโรงงานหรือสถานประกอบการที่ผลิตสารไฮโดรฟลูออโรคาร์บอน (สาร HFCs) ในประเทศไทย แต่จะจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของโรงงานหรือสถานประกอบการรายใหม่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งการจำกัดสิทธิดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่ประเทศไทยจะต้องดำเนินการ เพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณีข้อกำหนด ภายใต้พิธีสารมอนทรีออล ฉบับแก้ไข ณ กรุงคิกาลี (Kigali Amendment)

๖.๒ มีมาตรการป้องกัน แก้ไข คัดกรอง หรือเยียวยาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบตาม ๖.๑ อย่างไร

ไม่ต้องมีมาตรการคัดกรองหรือเยียวยา เนื่องจากร่างประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ ไม่ส่งผลกระทบต่อโรงงานหรือสถานประกอบการของไทยที่มีอยู่ในปัจจุบัน ตามที่ระบุในข้อ ๖.๑ ข้างต้น

๖.๓ กฎหมายนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศ สังคม หรือประชาชนอย่างไร

ร่างประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติตามพันธกรณีของประเทศไทย รวมถึงเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม โดยมาตรการของพิธีสารมอนทรีออลที่มีผลกระทบต่อประเทศภาคี สมาชิกที่ไม่สามารถปฏิบัติตามพันธกรณีได้ ได้แก่

- การระงับเงินช่วยเหลือแบบให้เปล่าจากกองทุนพหุภาคีเพื่อนำมาดำเนินการในการลดและเลิกใช้สารควบคุมภายใต้พิธีสารมอนทรีออล ทำให้ภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทยเสียประโยชน์และโอกาสในการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีสารทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- มาตรการกีดกันทางการค้า ประเทศไทยจะไม่สามารถค้าขายสารควบคุมภายใต้พิธีสารมอนทรีออล กับประเทศภาคีสมาชิกอื่น ๆ ได้ เช่น ไม่สามารถนำเข้าสาร HFCs เพื่อมาใช้ในประเทศ ทำให้เกิดความเสียหายต่อภาคอุตสาหกรรมที่ยังคงต้องใช้สารเหล่านี้อยู่ และความเสียหายต่ออุปกรณ์ที่ยังใช้สาร HFCs เหล่านี้ เช่น เครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น รถยนต์ เป็นต้น

๗. ความพร้อมและต้นทุนของรัฐในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๗.๑ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ

กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

๗.๒ มีแนวทางและระยะเวลาเตรียมการในการปฏิบัติตามหรือบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร และมีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกหรือลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการหรือไม่
ร่างประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม จะได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การออกประกาศกระทรวงฯ ดังกล่าว ผ่านทางเว็บไซต์และช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม และกระทรวงอุตสาหกรรม ต่อไป

๗.๓ มีแนวทางและระยะเวลาในการสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

กรมโรงงานอุตสาหกรรม ได้มีการเตรียมความพร้อมและสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้พิธีสารมอนทรีออล ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๔

ในขั้นตอนการยกร่างประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ ได้พิจารณากลับกรองผ่านกลไกทางกฎหมาย เพื่อรองรับการดำเนินการให้เป็นไปตามพันธกรณีภายใต้พิธีสารมอนทรีออล โดยการยกร่างประกาศกระทรวงฯ ได้ผ่านความเห็นชอบในหลักการจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมแล้ว

นอกจากนี้ กรมโรงงานอุตสาหกรรม ได้มีการประกาศรับฟังความคิดเห็นต่อร่างประกาศกระทรวงฯ ผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และผ่านทางเว็บไซต์ กรมโรงงานอุตสาหกรรม (www.diw.go.th) ระหว่างวันที่ ๙ - ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๗ และไม่มีผู้แสดงความเห็นต่อร่างประกาศกระทรวงฯ ในเชิงไม่เห็นด้วย

๗.๔ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะต้องใช้ในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

ไม่มีต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการปฏิบัติตามร่างประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ และการบังคับการให้เป็นไปตามร่างประกาศกระทรวงฯ ไม่ส่งผลกระทบต่องบประมาณหรือกรอบอัตรากำลังที่ต้องเพิ่มขึ้นของหน่วยงานภาครัฐแต่อย่างใด เนื่องจากหน่วยงานมีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามกฎหมายเดิมอยู่แล้ว

๘. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๘.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

ร่างประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ เป็นประโยชน์เชิงบวกต่อด้านเศรษฐกิจ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยของประเทศหรือสาธารณชน เนื่องจากการดำเนินการตามพันธกรณีภายใต้พิธีสารมอนทรีออล จะไม่ถูกกีดกันทางการค้า ช่วยส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศแทนในการผลิตที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ และส่งผลให้ประเทศไทยมีภาพลักษณ์ที่ดีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

๘.๒ ผลกระทบต่อสังคม

ส่งผลทางบวกต่อสังคม ช่วยให้โรงงานหรือสถานประกอบการอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน

๘.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ

ลดปัญหาสิ่งแวดล้อม และก่อให้เกิดความปลอดภัยต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

๘.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

- ไม่มี -

ส่วนที่ ๒
เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ
การกำหนดโทษอาญา และการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจ

๙. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต

- ไม่มี -

๑๐. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบคณะกรรมการ

- ไม่มี -

๑๑. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดโทษอาญา

- ไม่มี -

๑๒. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครอง หรือดำเนิน
กิจการทางปกครอง

- ไม่มี -

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ

(นายพรยศ กลั่นกรอง)

อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑๓ ก.พ. ๒๕๖๘

วัน/เดือน/ปี ที่จัดทำ.....

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

โทรศัพท์

อีเมล

กองบริหารจัดการวัตถุอันตราย กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑. นางสาวพัทธนันท์ ตาริน ผู้อำนวยการกลุ่มอนุรักษ์ไอโซน

๒. นางสาวอาทิตย์ติยา แสงศรีจันทร์ นักวิทยาศาสตร์ปฏิบัติการ กลุ่มอนุรักษ์ไอโซน

๐ ๒๔๓๐ ๖๓๐๘ ต่อ ๑๗๑๖

ozone.thai@diw.mail.go.th, pattanan.t@diw.mail.go.th